

Szerkesztési iroda:

ari-utca, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Börmentelen levelek csak ismert
kezektől fogadtnak el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmentve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitior, egysszeri hirde-
tésnél 6 kr. s minden következők-
nél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyílt-tér sora 15 kr.

Arad, július hó 10.

(P.) A külpolitikának a franciaországi események képezik még mindig, mint már ez jóideje történik, — legérdekesebb tárgyát. S valóban, ha a német diadalmi ünnepek, a pápa jubilauma, Victor Emanuel bevonulása Rómába, Beust beszéde, s a porosz és orosz lapoknak erre tett nyilatkozatai, e mind nemrég történt nagy (!) dolgok adtak is okot az „alkalmi” megbeszélésre, egy sem birta azok közül, már jelentőségénél fogva sem annyira tartósan foglalkoztatni a komolyabban politizáló közönséget, mint Franciaország jelene és várható jövője.

A lezajlott francia-német háboru majd minden fázisa újabb és újabb meglepetéseket szerzett a világnak, „csodák”-at mutathatott fel, mint az akkor megért rendkívüli dolgokat neveztek volt: s most megint ott vagyunk ez óriási bukásában is nagy nemzettel, hogy újjászületésének napirendre jutott processusában lépésről-lépésre a dolgok egészen váratlan, egészen meglepő fejlődésével állunk szemközt.

A kölcsön sikerét nem is említve, melyet pedig maga a „Times” a megért csodák legnagyobb csodájának mondott: a július 2 diki pótválasztások eredménye szerzett újabb meglepetést.

Azt ugyanis, aki csak egy keveset a valószínűség színvonalára akarta hozni még július 2 dika előtti pótválasztásokhoz fűzött kombinációt, nem merete volna állítani, hogy a departementokban a köztársasági-párt, értjük itt nem a csak átmeneti, Thiers politikájának ideiglenes támogatását célul kitűzött, hanem az ezen állammal végleges megalapítását akaró pártot, — oly teljes, még teljesebb győzelmet arasson, mint magában a republikánusok fő fészkeben Párisban. Mi is egy héttel ezelőtt, midőn a pótválasztások eredményéről még semmi tudósítás sem felelt elöttünk, majdnem határozottan állítottuk, hogy a departementokban azon legitimista jelöltek, kik ad hoc épen Thiers politikáját acceptálták, számíthatnak inkább győzelemre, mint a határozottan köztársaságias. S ha jól felvesszük a dolgot, ez állításra ép úgy megvolt az alap, a departementoknak a császárság alatt viselt 2 év tizedes multjában, mint amily kevésse lehetett másrészt arra is számítani, hogy a monarchisták erőfeszítései annyira minden jelentéktelenebb eredmény nélkül maradjanak.

Egyébiránt e körülmény, hogy t. i. feltevésünkben csalatkozánk, épen nem rontja meg a legkevésbé sem örömlünket afelett, hogy a pótválasztások ugy estek ki, mint azt a most már Párisból és a departementokból is előttünk fekvő egészen részletes tudósítások alapján constatálhatjuk.

A köztársaság fenmaradása biztosítottnak vehető. Azt talán megemlíteni is alig kell, hogy csakis ez államalkat adhatja meg a francia nemzetnek az erőt, melylyel országát Európa elsőrendű államai sorában fenntarthatja; s ha tárgyilagossággal tekintünk végig azon legközelebb lefolyt eseményekre, melyek e nemzet elpusztíthatatlan életrevalóságáról tesznek kétségbevonhatlan bizonyosságot, s ha ezeknek tényezőjét ép a köztársaság, mint a tényleg létező államalkatnak rójuk fel érdemül, a mint ezt, ha igazságosak akarunk lenni, tennünk is kell: épen nem fog tulzottnak feltűnni azon állításunk, miszerint a köztársasággá alakult Franciaország a rá nézve bár nagyon is mostoha újabb európai constellatio daczára sem szoríthatatik le maradandóan azon térről,

honnét földrészünk külpolitikai ügyeire is intező befolyást gyakorolhatand.

A pótválasztások kedvező eredményét nem kevésse fokozza azon körülmény is, hogy épen ezek adtak alkalmat egy, Franciaország jövőjére nézve tagadhatlanul nagy hivatással bíró férfúnak, visszaemlekedhetni ismét nemzete bizalmában azon helyre, honnét lángoló patriotismusa és rendkívüli államférfiai tehetségével igen nagy szolgálatakat, nagyobbakat mint bárki más, tehet hazájának.

Gambettát értjük. E férfiú, ki a francia-német háboru legnevezetesebb fázisában törhetlen erélylyel volt képes semmiből szervezni a francia nemzet önvédelmi harcát, mely a világ bámulatára hónapokon át tartóztatá fel a németek ropant hadtömegeit, — egyidőre feledve volt, sőt sokan működése felett elég badarak vagy rozlelkűek voltak pálcát is törni. Azon idő óta azonban, midőn a pótválasztásokra hazájába visszatérve, Bordeauxban azon nagyszerű programbeszédet tartá, melyben míg egyrészt elhárította magáról a vádat, mintha a párisi rémnapok előidézőivel bármilyen solidaritásban állott volna, másrészt pedig oly határozottan, oly elfogulatlanul mondott ítéletet ahazája bukását előidézett bajok felett, és jelöl meg a jövő nagyság felé vezető utat, mint erre egyik francia államférfiú sem volt, a gyógyíthatatlan nemzeti hiúság által elvakítva, képes ismét kezd népszerűvé lenni, s előbb-utóbb megnyerendi azon befolyást, hogy sikerrel működhesse nemzete javára.

Thiers mellett, ki úgy látszik csak nehezen tud véglegesen szakítani politikai multja reminiscenciáival, s ki már eddig is nem egyszer kellenél engedékenyebb volt a monarchisták irányában: a köztársasági pártnak nagyon is szüksége leend Gambettára, kinek a tűzpróbatól oly hatalmasan kiállt vaserője, és önzéstelen hazaszeretete ingathatlan reményt ad az iránt, hogy a köztársaság Franciaországban csakugyan véglegesen meg fog alapíthatni.

Hisszük, hogy e providenciális férfiú kevés idő alatt ugyanoly nagyhatásu szerepet fog játszani hazája újjáalakulásának korszakában, mint melylyel a francia nemzet becsületét megmentett önvédelmi-harcban, a történelem lapjain örökké emlékeztetéssé tette nevét.

Chambord gróftól az „Union” egy a francia nemzethez intézett proclamatiót közöl. A jó ur azt mondja, a többi közt, „Franciaország tulja, hogy én az övé vagyok” ami más szavakkal arra megy ki, hogy Franciaországot akar ná a magáévá tenni. Kifejeződött észjárás, mely egyébiránt az egész proclamatióra felüté nyomait. Az az egészben a legjobb, hogy a gróf ur e proclamatióval se annyit nem fog saját ügyének használni, se annyit Franciaországnak árthatni, mint a menygyire magát nevetéssé teszi. Egyébiránt is kell, hogy akadjon, már csak a változatoság végett is ilyesmire, vállalkozó szellemre.

Pest, július 9.

(?) A közjegyzői rendtartás tárgyában összehívott szakbizottság tegnapi ülésében hosszabb vita után a biztosíték iránt határozatot hozott. A bizottság, tekintve azt, hogy a biztosíték a közönség bizalmát kétségtelenül fokozza, hogy annyira mennyire hanyagság és rosszakarat ellen biztosítékot nyújt, hogy továbbá majdnem minden külföldi törvény azt fenntartotta: a biztosíték fenntartása mellett nyilatkozott; ugy azonban, hogy a javaslatban megállapított összegeket leszállította; és pedig Budapest 6000 forintban, 30,000 lakosnál nagyobb városban 3000 forintban, egyebütt 500 forintban állapítván azt meg. A biztosíték készpénzben, magyar állampapirokban és magyar földhitelinté-

zeti záloglevelekben tétetik le, és jelzőleg színtén lekötött.

A biztosítékot a királyi ügyesszel egyetértőleg nem a királyi törvényszék vizsgálja meg, mint a javaslat mondja, hanem a jegyzői kamara.

A javaslatnak azon rendelkezése, mely szerint kárterítéseken és bírságokon kívüli követelések tárgyai csak a jegyzői hivatal megszűnté után voltak lefoglalhatók, elvetetett, mert ez indokolatlan megszorítást tartalmazott a közjegyző hitelezőjére nézve.

A legközelebbi ülés hétfőn d. u. lesz.

A városi főispánok kinevezésének kérdése mindinkább elődöntéséhez közeleg. A minisztertanács már a mult hét folyamában tárgyalás alá vette az ügyet, s tizenkét, tizenhárom kinevezést végleg megállapított. A további tárgyalások a jövő hét folyamában fognak folytatni. A kinevezések egyszerre tétetnek közé, valószínűleg három-négy hét múlva, és pedig akként, hogy az új főispánoknak legalább egy havi idejük maradjon avégből, hogy az illető városok viszonyaival már előre is tüzétesen megismerkedhessenek. A városi muniícipiumok újjászervezését előkészítő első közgyűlést a belügyminiszterium szeptember hó első felére szándékozik összehívni.

Bécs, jul. 9.

A reichsrath képviselőháza tegnapi határozatképességekben szenved s pedig a centralista párt publicistikai barátjainak állítása szerint, a miniszterium „ördögi gonoszsága” miatt. Természetes, hogy nevezett párt minden kitelhető bosszúra gondol. Ha a jobboldal hétfőn ez ülésre el nem jön, ugy a baloldal is lépjen ki s hagyja a reichsrathot és delegatiót a fáképnél, — vélekedik közlőnyük a „N. fr. Pr.” — miután nevezett két testület létezése ugy is céltalan, mióta Herbst és társai a vezérszerepet nem viszik azokban. Az ülészek befejezése méltó az eddigi hallatlan meddő tárgyalásokhoz. A volt többség egyedüli törekvése kimutatni a kormány tehetetlenségét, a kormány viszont igyekszik bebizonyítani, hogy elég ereje van: ellenségeinek tehetetlenségét eclatans módon föltüntetni. Ez a Lajtántuli alkotmányos élet s működés egyetlen tartalma, s valóban legfőbb ideje, hogy e ár elviselhetetlen állapot véget érjen.

Arad, július hó 10.

A franciaországi pótválasztások azon nem remélt eredménye, hogy t. i. a departementok, melyek husz éven át, a császárságnak voltak erős támaszai, most sokkal radikálisabbnak tűntették fel magukat, mint Páris, sok beszédre és fejtegetésekre adhat okot.

Ha azonban, — írja erre vonatkozólag egy párisi levelező — egészen elfogulatlanul akarjuk megítélni a dolgot, s a körülmények helyes átértékelése nélkül nem vonunk azonnal merész következtetéseket, e különös eredmény felett nem fogunk elcsodálkozni.

A dolog a következőkben leli megfjtését: Párisban a választási-jegyzékekről 100,000 választó egészen hiányzott; és ha a communenak áldozatul esett halottak és foglyokról statisztikai adatok volnának előttünk, azonnal tudnók, mi lett e választók közül. Továbbá a 158,993 beirt választóból — s ebben fekszik leginkább a talány nyitja, — csak 22,000 tehát nem is egészen fele szavazott. A némszavazók száma így magastá még soha sem hágott. máskor legtöbb volt az, ha a birtok egy negyede nem vett részt a választásokban. Azt ugyan senki sem fogja állítani, hogy e 200000, kik nem jelentek meg a választási-urnánál, mind banditák lettek volna, akik minthogy a commune uralma alatt compromittáltak magukat, most félnek kibuvni rejtkehelyeikből, nehogy az igazság boszú keze által utoléressenek. A dolog a valószínűségben úgy áll, miszerint azon polgárok közül is, kik ellen egyáltalában semmi sem tartható fel vád, sokan fogattak el.

A félelem tehát, nehogy valamely ürügy alatt Versaillesba vitessenek, többeket arra birt, hogy ne hagyják el védelmet nyújtó lakásukat. Inkább lemondtak polgári-joguk gyakorlatáról ez alkalommal, minthogy családjukat azon veszélynek tegyék ki, miszerint lehet sok időre fenntartójuktól megfosztassanak. És ki mondhatná, hogy ez okoskodás épen nem bírna alappal?

Az ostromállapot mindig csak ostromállapot marad, s azt ugyan nem lehet elhíttetni, miszerint a pótválasztások Párisban teljes szabadsággal történtek volna.

Párisban a szabadelvű elemek nem szedheték össze egészen magukat, s ennek kell tulajdonítani, hogy a köztársasági-párt nem aratott itt oly diadalt mint a departementokban: Egyébiránt ez csak átmeneti gyengeség, és a főváros lakossága nem sokára teljesen urává leend a térnek, honnét egész Franciaországra nézve a mérvadó szerepet adhatja.

A párisi sajtó teljes ámulatot mutat a pótválasztások eredménye fölött. A monarchicus lapok,

melyek minden reményüket a vidéki választásokra fektették, leszálltak magas paripaikról, s alantabb hangon kezdenek beszélni. A republikánus lapok pedig, melyek a párisi választásokat legnagyobb részt radikálisoknak szerették volna látni, a vidéki választásokat tulhalmozzák dicséreteikkel.

Igy a „Siccle” többek közt ezt írja: „A paraszt nem oly republikánusokat választott, kik a jobb jövő reményében a köztársasággal kísérletet kívánnak tenni, hanem olyanokat, kik ezt mondják: „A köztársaságot határozottan, becsületesen és végérvényesen meg kell állapítani.” Ezt tette a paraszt és mi a francia demokratia történelmében nem is ismertünk ennél nagyobb eredményt.

A köztársaság és a paraszt között 1848. óta a félreértés és előítélet választfala emelkedett, és ez elég volt arra, hogy 20 éven át a szabadságot tönkre tegye. Az előítélet és félreértés immár eloszlott. A köztársaság most rendet, tulajdon, egyenlőséget és szabadságot jelent. A paraszt most érti, mit tesz a nagy és népszabadító forradalom elveinek alkalmazása. Történelmünknek egy új szakasza kezdődik. A köztársaság már gyökeret vert és tulajdona lett a szántóvetőnek és a vincellérnek.

Először is a valódi Franciaország lép most előtérbe. A város és vidék közti antagonismus, melyet alig maroknyi ember intriguja hozott létre, megszűnt; parasztok, munkások és polgárok egyesülten egyetértenek abban, hogy a monarchisták üzemeit visszautasítsák, és az önrendelkezési jogot az országnak biztosítsák. Mit jelent mindez egyebet, minthogy bekövetkezett a nap, melyen a köztársaság alapja meg van vetve.”

A szelleműs „Propagateur d'Aube” azt mondja magáról, amit természetesen senki sem fog elhinni, hogy hozzá a következő körirat intézett voltna:

L. N. Bonaparte et Comp. Uram! Van szerencsénk jelenteni, hogy a Bonaparte et Comp. név alatt általunk alapított ház, mely fájdalom események folytán kénytelen volt pillanatra üvitelet felüggeszteni, legközelebből újból megkezdendi működését.

Reméljük, hogy valamint ez előtt, ugy most is megfognak tisztelni bizalmunkal. Ma már — az igaz — kissé emelkedett áron szolgáltatjuk mindazon cikkekkel, melyek ugy a mult becsületére válnak, u. m.:

Tökéletesített butító eszközök, a népek használatára.

Fojtott levegőjű és szellentyűkkel ellátott szabadságok.

Ismétlő plebiscitumok (különböző variációkkal.)

Rendelkezési alappal ellátott alkotmányok. Évi 30,000 frankért „papá”-t és „mamá”-t mondó senatusok.

Ellátott budgetek.

Kaucusok igazság, (bécsi faj.)

Biztonsági láncok. Bonbák Figaro rajzai után. Furkós bot, városi rendőrökkel, vagy anélkül. Complet — titkos rugóval Tisztító, izasztó és tüsszentető irodalom. Választási ausztriga. Hivatalos coquilleok. stb. stb.

Ezen főcikkeket mellé, melyeket a közönség elég kedvezőleg ismer, még ujakat is ajánlunk, melyek számunknak specialis tulajdonát képezik nagy választékban.

Becsületlen capitulációk. Sedani kardok, melyeket nem lehet a hüvelyből kihuzni.

Saarbrücki keresztelők. (Vérkeresztesség.) Ezenkívül a ház magára vállalja a társadalom és a petroleum megtisztítását, pénzösszegeknek elhelyezését, küldeményeket vidékre és külföldre és a politikai termények kivitelét; szóval minden párisi és cod penál-beli cikkek.

Reméljük, uram, hogy elég józan észszel fog birni arra nézve, hogy ne tévessze össze készítményeinket a velünk versenyzőkével. Amiraktárunk az egész föld hátán a legjobban van ellátva. Commis-voyageurjeink nem sokára tisztelőitüket fogják önkönd tenni. Méltóztassanak választásukkal megtisztelni, meglehetnek győződve, hogy egyedül készítményeink összesége fogja Franciaországot a nemzeti előhaladás (szójáték) a „Progrés national” című lapra) utjára vezetni.

L. Bonaparte et Comp.

Alispáni évnegyedes jelentés.

— Beterjesztett Arad-megye július 2-dikán tartott közgyűlése-re. —

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Megyek fóló 1871. év. II. negyedébeni állapotáról jelentésemet e következőben van szerencsém előterjeszteni:

1. Megyek közigazgatási állapota az elmúlt évnegyedben is, — tekintve, hogy ez idő alatt semminemű járvány nem mutatkozott, és hogy a szőrtványosan előfordult kórtünetek száma is igen mérsékelt volt, — kedvezőnek mondható.

2. A személy- és közbiztonság az elmúlt évnegyed alatt, csakis Radnán, hol egy szándékos

ezredék parancsnokai bejelezték értekezletükre.
Páris, jul. 7. Cambord gr. pro-
clamatiója, mely Chambordból f. hó 5-én
van keltevez, az „Union” szerint röviden így hang-
zik: Franciaíak! közöttetek vagyok. Ti megnyí-
tottátok előttem Franciaország kapuit s én ismét
szerencsés vagyok hazámat láthatni. Hosszasabb
itt tartózkodásom által azonban nem akarok iz-
gatásokra adni ürügyet: elhagynom tehát Cham-
bordot, de nem szakadok el tőletek. Franciaország
tudja, hogy én az övé vagyok, s én nem felede-
tem, hogy a monarchikus jog a nemzet patrimoni-
uma, nem vonom ki magamat a kötelezettség alól,
melyekkel a nemzetnek tartozom.

Be fogom tölteni e kötelezettségeket, higgyetek egy becsületes ember és király szavainak. Ha akarjátok, isten segítségével, egyesülve az ország valódi szükségleteinek megfelelő, szélesebb demokratikus és helyi szabadságokon nyugvó kormányt állíthatunk fel. — A proclamatió tiltakozik azon állítás ellen, mintha Chambord gróf a feudális jogokat akarná ismét életbe léptetni, továbbá kijelenti, hogy megőrzi a fehér zászlót, mint amely alatt a nemzet egysége megszerezett. — A proclamatió e szavakkal záródik: Francoziák! V. Henrik nem hagyhatja el IV. Henrik fehér zászlóját!

Legujabb.

Versailles, jul. 8. éjjel. A nemzetgyűlés mai ülésén a departement-törvény tárgyalása a pénzügyminiszter azon közlése által szakítottatott félbe, mely szerint a francia kikötőkbe az új adótörvény javaslat beterjesztése óta, bizonyos cikkekből roppant szállítmányok érkeznek, A miniszter kéri a gyűléstől az új adományaik egy részének azonnali megszüntetését, minthogy ellenkező esetben az államvagyon néhány nap alatt több milliót fog veszíteni.

A gyűlés megszavazza az indítvány sürgősségét, és egymásután elfogadja a kávé, cukor, cacao, tea és más gyarmati-árakra, az alkohol, dohány és petroleum-ra vetendő adókat. Azon árak után, melyek a törvényjavaslat beterjesztése előtt szállítottak, illetékek az előbbi díjszabályzat szerint fognak fizetett.

Az egész törvényjavaslat azután 483 szavazattal 5 ellen elfogadtatott.

Hétfőn a gyűlés a departement törvény feletti vitát fogja folytatni.

Ujdonságok.

— Pongrácz Sándor ezredes a pesti honvédkerület parancsnoka mult pénteken városunkba jött, hogy megtekintse az ide helyezett pestkerületi honvéd utász- és tisztképző tanosztályt. Az utász tanosztályt még pénteken délután tekinté meg, az esős időben Hausser M. helybeli dandár- és Fülep J. zászlóaljparancsnokok kíséretében kilovagolva a nagyerdő alá, hol a különféle tábori és erődítési földmunkákat, az utászati kiképzésre berendezett legénység. Markovits György főhadnagy vezetése mellett készíté el a tanfolyam eddigi tartama alatt. A kerületi-parancsnok ur igen elismerőleg nyilatkozott az e munkák által aránylag rövid idő alatt felmutatható és egészen kielégítő eredményről. — Szombaton délelőtt a tisztképző tanosztályban jelenlevő meg, a hallott feleletek után felemlité, miszerint örömmel tapasztalja, hogy azon idő óta, midőn először volt e tanosztályban, a tanulók nagy haladást tettek; s tudatá egyszermind, hogy a vizsga, melyen József főherczeg is, ha egészségi állapotja megengedi, jelen leend, e hó végén vagy augusztus első napjaiban fog megtartatni.

* A z első erdélyi vasut üzletigazgatóságától a következő értesítést veszük: F. hó 9-től kezdve a személy és mála-forgalom Arad és Déva közt megnyitattik, 10-én Piski, 11-dikén pedig Petrozsenyig az egész vonalon a forgalom ismét kezdetét veszi, ha csak újabb felhőszakadások be nem következnek, miután az utóbbi időben egy nap sem mult el e vonal területi körében ily elemi csapás nélkül. A piski-szászvárosi vonal öt nap mulva, a szászváros-károlyvári pedig csak akkor nyíthat meg a forgalomnak, ha a 16 öles Sibiány-híd Szászváros és Alvincz közt ideiglenes építményekkel kiptólva leend s végre az Alvincz és Károlyvár között levő 10 öles híd a Sebesen az áradás ellen elkészül. A munkálatok a lehető leggyorsabban eszközöltenek.

* A helybeli ifjuság f. hó 15-én (szombaton) a városliget lövődei helyiségében zártkörű táncvizigalmat rendez, melyre meghívó jegyek már szétküldettek. A rendezést a gymnasiumi ifjak helyett más ifjú urakból álló társulat vállalta magára s a gymnasiumbeliek csak vendégekkül fognak abban részt venni.

* A pestiegyetemi román ifjuság egyeletet alakított egy román akadémia s nemzeti színház alakításának előmozdítására. Most az összes román fiatalsághoz egy fölhívást intéz, hogy ez eszmét fölkarolják, legyenek ennek apostolai az utolsó kunyhóig. — Célja: minden lehető erkölcsi támogatást nyújtani, s filléreket gyűjteni. Különbön e célból már Oláhországban is alakult egy comité, mely fölhívásait már szintén kibocsátotta.

* Chinai nyelven nyomtatott bibliát ajándékozott Bonyhay Bénéiamin ur Mező Berényből a debreczeni főiskolának. Ugy értesülünk, hogy e könyv egyetlen példány a főiskolai könyvtárban. S így mindenestre becses ajándék. E protestáns biblia — írja a „Debreczen“, — rizzszalmából készült és selyempuhaságu papírra nyomtatott egyik angol missionarius által, s Chinában kötetett be fejez selyemszálakkal átfűzve. Mind az ajándékozó, mind Obetkó Kálmán aradi díszmúzeum — ki Bonyhay Bénéiamin urat e ritka példányhoz külföldi összeköttetései folytán juttatta, s ki egy időben városunkban Dáné István kereskedésében volt alkalm: zva, fogadják részünkről is a közérdek iránti lelkesültségükért szíves elismerésünket.

* Horn Ede lapja a „N. Fr. Lloyd“, mely a baloldal német közlönyei volt alapítva, utóbbi számában élesen megtámadja a mostani magyarosodási mozgalmat, azt a magyar lapszerkesztők előfizető-fogadásai hajszájának „éretlen mulya nyelvcsizvakodásának“ nevezi el. Különbön kijelenti azt is, hogy mi minden más lenne, ha Horn ur ott ülhetne Jókai-val s Horváth Boldizsárral együtt a miniszteri székek egyikén. — Csernátoni ennyi dőreségen felindulva, fölívja Jókai-

kait, hogy rázza le nyakáról egy kategorikus nyilatkozattal ez embert, ki folyton ráhivatkozik s kit ő hozott be s választatott meg a magyar országgyűlés tagjává.

* Simon János, herczegprimás, Magyarország első papja, írja a „Hon“ — kinek annyi jövedelme van, amelynél nagyobb akárhány souverain fejedelemnek nincs, s ki roppant befolyásával minden megerőtetés nélkül nagy mértékben segíthetné elő a hazai jótékony célokat: a honvédrokkantak fölségélyzése alkalmából hozzá küldött 600 drb 50 krros sorsjegyből 400 darabot visszaküldött. Száz forinttal járult tehát azoknak segélyezéséhez, kiknek nagyrészt köszönheti, hogy még existál az esztergomi-primatia. Hamár ő nem akarta megvenni a sorsjegyeket, nem lett volna könnyű elhelyeznie azokat. — Ugyanez a primás az osztrák Tegetthoff emléksobrára ezer forintot írt alá. — Egy másik pap: Az 1849-ki rémuralom idejében ily című köriratban: „A felségárlással vádlott következő egyének személyleírása“ a következő nyomozó levelet is olvassuk: „Mihájlovits József, tordai, torontálmegyei születésű, 30—40 év között, utóbbi időkben Róka kanonok, és generalis vikárius titkára s czimzetes kanonok, a forradalmi magyar miniszterium alatt tábori lelkész volt. Nagy, szabályos termetű férfi, világosbarna hajjal, fehér arczszínnel, magaviselete nyugodt, fesztelen. Beszélik a német, magyar, illir és latin nyelvet.“ Ez a Mihájlovits ma z á g r á b i érsek. Ez, fogadni mernénk, nem küldött volna vissza a honvédek sorsjegyeit.

* A szerencsétlenül kimult Flór Ferencz 1809. okt. 10-én N.-Váradon született, s tanulmányait ott és N.-Károlyban végeztette, az orvosi tanfolyamot Pesten hallgatta. Az 1831-diki járvány alkalmával, mint negyedéves orvos-növendék, Kalocsára volt küldve, s 1832-ben tette le a vizsgákat. Néhány külföldön töltött tanulmányi év után, a pesti egyetem állatgyógyintézetében volt tanársegéd, később a híres Stähly tanár oldala mellett segédkedvén, ez állásból 1837-ben Pestvárosra tiszt. főorvosává nevezte, s egyik főkörház vezetésével megbizta. Az 1838. vizáradás alatt tett buzgó és sikeres szolgálatai folytán 1840-ben a Rókus kórház egyik osztályának főorvosává nevezetett, és végre 1847-ben az intézet igazgatójává, a sebész osztály főnökévé és Pestváros tiszt. főorvosává lön, mely állomásokban az 1848-iki tisztújításokon is megerősített. Flórnak ez állásokban nem csak gondos orvosi működését tekintve, vannak nagy érdemei, de egyszerűsmind azon forró igyekezet folytán, melyet az egyetemi orvoskar, s a buda-pesti kir. orvos-egylet magyarápítására, nemzeti irányba térítésére kifejtett. A forradalmi időszakban Flór — a városi hatóság belegegyezésével — működése eddigi színhelyét a táborral cserélte fel, később pedig, mint honv.-al-ezredes s egészségügyi osztályfőnök, a hadügyminiszteriumban, sőt egyideig a belügyminiszteriumban is, az egészségi ügyek igazgatása élén állt. A világi catastropha után, hivatalos állásától megfosztatva, másodiklévi internálás és fagatás után, Flór falura vonult és 12 éven át gazdálkodással foglalkozott. 1861-ben az alkotmány rövid idei helyreállításakor Pestvárosra ismét régi főorvosi tisztére hívta vissza Flórt, mely állásról 10 hónap mulva a provisorium beköszöntésekor tisztársai-val együtt lelépett, hogy csak 1867-ben foglalja el ismét főorvosi székét. Flór orvosi pályája alatt a magyar tudományos irodalomnak is jelentékeny szolgálatakat tett. Bugáttal együtt 11 éven át (1848-ig) szerkesztette az „Orvosi tár“ című első s egyetlen magyar orvosi szakközlönyt. Buzgó munkásságot fejtett ki a magyar orvosok és természetvizsgálók társulata körül, mely őt egyik elnökévé választotta. Legutóbbi éveiben a magyar orvosi nyugdíjintézet és segély-egylet rendezésének szentelte minden idejét és tehetségét.

* Honvédségi hí r. Ö Felsége a király Schönbunnban f. évi június 29-én kelt lfg. elhatározásával megengedte, hogy a magyar honvédek nagyság négy-négy századonként összeállított lovas-osztályai törzstisztek által vezényeltessenek, s hogy e célból a tetteges szolgálattelbi törzstisztek száma hárommal szaporittatván, a szükséges költségűbblet a jövő évek költségvetésébe felvétellett, s így a csak jövő évben betöltendő törzstiszti állomásokon a lovas osztlályok ideiglenes parancsnokságával ezen fegyvernembeli három rangidősb és alkalmas százados bizassék meg.

Budán, július 8-án: következő számok huzattak ki:

47, 58, 1, 74, 35.

Az aradi kir. váltó törvényszéknél a kereskedelmi egyéni cézgek jegyzékébe bejegyeztetett:

1871. június 10-én.

„Em. Weinberger“, vegyes-kereskedő, Tótváradon.

1871. június 21-én.

„Johann Mayer“, vegyesáru-kereskedő, N.-Peregen.

1871. június 22-én.

„Michael Bachruch“, termény-kereskedő, Aradon.

„Hermann Klein“, vegyes-kereskedő, Borosjenőben.

1871. július 26-án.

„M. Eibenschütz“, szabómester, Aradon.

„Julie Gebhart“, üveg- és porcellán-árúk kereskedő, Aradon.

1871. június hó 27-én.

„Bornhauser Antal“, vegyesáru-kereskedő, Gyulán.

„Pilitzer Péter“, vegyesáru-kereskedő, Füzesgyarmaton.

„Silberstein József“, vegyesáru-kereskedő, Gyulán.

„Sigmond Sender“, bór-kereskedő, Gyulán.

„Hoffman A.“ rövidáru- és rőfös-kereskedő, Gyulán.

„N. Hussarek“ vegyesáru-kereskedő, N.-Facseten.

„Szmetán Fülöp“, vegyesáru-kereskedő, Gyulán.

„Pilitzer Gábor“, vegyesáru-kereskedő, Füzesgyarmaton.

„Károl Mailänder“, vegyesáru-kereskedő, N.-Facseten.

„Stern Mór“, vegyesáru-kereskedő, K.-Ladányban.

1871. július hó 3-án.

„Albrech Nándor“, asztalosmester és butorkaktar tulajdonosa, Aradon.

1871. július hó 4-én.

„Jakob Kutschera“, fűszeráru-kereskedő, Gyulán.

„Frantz Jontz“ ecetgyár tulajdonosa, Gyulán.

„Forsner Ferencz“, vegyesáru-kereskedő, Vésztőn.

„Jakob Gross“, vegyesáru-kereskedő Battonyán.

„Philip Klein“, vegyesáru-kereskedő, Battonyán.

Meghaltak Aradon.

(Július 1-től — július 8-ig.)

Belváros: Edl Karolina, 1 éves, asztalos leánya, agylob. — Lichtenher Hermin, 36 év., nyug. cs. kir. kapitány neje, tüdővész. — Szalai György, 3 hónapos, napszámos fia, görcsök. — Ilkán Mátyás, 11 hónapos, asztalos fia, bőllob. — Izsó Ilona, 3 hetes, asztalosmester leánya, gyöngülés. — Suba Teréz, 42 éves, házmesterné, sorvadás. — Strauch Anna, 75 éves, szabónő, aggkór. — László János, 2 hónapos, szabó fia, rángás. — Haszenbach Mali, 9 hónapos, varrónő leánya, fogzás. — Petrikovits Julia, 13 napos, szücs leánya, rángás. — Vaschati György, 3 napos, k. segéd fia, rángás.

Pernyáva: Asztalos Antal, 3 hónapos, napszámos fia, görcsök. — Muszkán Anna, 6 hetes, napszámos leánya, gyöngülés. — Ilie Petru 5, éves, napszámos fia, agylob. — Sarkadi Anna, 63 éves, fuvaros neje, lábfekély. — Motz Róza, 2 hónapos, földész leánya, gyöngülés. — Schönfeld József, 57 éves, cipész, vérhányás.

Sarkad: Rácz Antal, 8 hónapos, szabó fia, rángás. — Mitron Juon, 50 éves, napszámos, agyszélhűdés.

Ismételt pályázat-hirdetés.

1) A magyar orvosok és természetvizsgálók fiúmei nagygyűlése határozatából, a Halász Géza tr. pestvárosi főorvos ur által e célra adott száz db. arannyal jutalmazandják ama legjobb gyakorlati irányu, abszolút-becsi s tudomány színvonalán álló, eredeti államorvosi munkát, mely 1870. jun. 1-től 1872. jun. 1-ig terjedő két év alatt fog magyar nyelven megjelenni. Megkivántatik, hogy a pályázó különös figyelmet fordítson hazai viszonyainkra, s az államorvosi függő kérdések megoldására.

E kérdésre pályáznak a) mindazon, akár rejtett akár ismert szerzővel bíró művek, melyek 1872. június 10-ig a m. orvosok és természetvizsgálók kp. áll. választmánya elnökéhez Pestre be- küldetnek; — b) pályáznak a jelzett két év alatt megjelent többi, be nem küldött szakművek is. A pályázat eredménye a m. orvosok és természetvizsgálók 1872. nagygyűlésén fog kihirdettetni, s nyeresé esetében a száz arany a pályakoszorúsnak kézbesített.

II. A magyar orvosok és természetvizsgálók (az egri nagygyűlés határozatából) Kovács Sebestény Endre tr. kir. tanácsos ur szíves adományából száz db. aranyat másodizben tűznek ki a következő pályakérdés megfajtójának:

„Kivántatik a magyar honi ásványizeteknek ki-merítő leírása, különös tekintettel azoknak a leg-újabb nézetek szerinti beosztására és vegyelemzésére.“

E pályamunka beküldésének határideje 1873. év ápril 15-ike. Az idegen kézzel írott művet jelí- gés levelkével előtérva kell Pestre, az állandó kp. választmány elnökéhez beküldeni. A pályanyertes mű a m. orvosok és természetvizsgálók 1873-diki nagygyűlésén fog jutalmaztatni.

Kelt Pesten, a m. orvosok és természetvizsgálók állandó kp. választmánya 1870. aug. 16. és 1871. jun. 4. tartott üléseiből.

Kubinyi Ágoston s. k. elnök.

Poor Imre tr. jegyző.

Fölvívás a hazai orvos-sebészekhez.

A magyar orvosok és természetvizsgálók fiúmei nagygyűlése az itthonos hugykő-bántalmak oki viszonyainak földterítéséhez s a hugykővek statistikai kimutatásához adatokkal akarván járulni, megbizta állandó kp. választmányát, ebbeli szánékának foganatosításával.

E célból az áll. kp. választmány következőkép intézkedik: 1) az aradi nagygyűlésnek orvos-sebész szakosztálya számára az állandó kp. választmány tudományos megvitatás tárgyául tűzi ki az országsszerte előforduló hugykő-bántalmak oki viszonyainak földterítését s a hugykővek statistikai kimutatását; — 2) a hazabeli orvosokat tiszteletteljes bizalommal arra szólítja fel, hogy ez érdekes kórtani tárgyhöz az aradi (XV.) nagygyűlésig ki-merítő adatokkal telhetőleg járulni, s tudományos feladat megoldását szakismereteikkel s ide vágó tapasztalataikkal elősegíteni sziveskedjenek. — Kelt Pesten, az állandó kp. választmány 1870. aug. 6. és 1871. jun. 4. tartott üléseiből

Poor Imre, tr. választmányi jegyző.

Az aradmegyei takarékpénztár a takarékpénztári betéteket 6% kal kamatoztatja, le- számított naponta piaci és telepitett váltókat, elő- legez értékpapírokra és nyers terményekre, min- denemű állam- és értékpapírok megvétele és el- adását a pesti és bécsi börzén a legillendőbb felté- telek mellett eszközli.

Közzgazdászati.

Gabnaüzletünk.

A magyar gabnaüzlet jellemzésére az „U. Act.“-ban a következőket olvassuk:

Az itteni (pesti) malomipar az utolsó évek fo-lyamában oly mértékben fejlődött, mely közleke- dési vállalataink szállítási képességét túlhaladja. Teljes forgalomnál a 14 pesti gőzmalom heti szük- séglete, eltekintve a számos (100) hajómalomtól, 250 ezer mázsára, sőt még többre rughat; oly mennyiség, melynek közlekedési vállalataink leg- feljebb őszszel tudnának megfelelni. Ennek követ- kezése, hogy az itteni malmok működésük meg- szorítására kényszerültek, azonban még a megszo- ritás esetére is átlagos 150—200 ezer mázsányi mennyiség kívánatik meg, és hetenkinti buza-be- szállításunk ennél alig nagyobb, míg körülbelül átlag 20 ezer mázsa emésztetik fel a kivitel által. A beszállítvány tehát hetenkint elfogy, mi teljesen megmagyarázza az itteni árak szilárdságát, melyek állandóan egy színvonalon maradnak, úgy hogy a kiviteli üzereknek csak időnkint sikerül az üzlet- ben résztvenni. A kivitel mérsékelt részvéte, kü- lönbön, amint ismeretessé válik, rendesen nagyobb vásárlásokat idéz elő a malmok részéről, mert azok, amint az eset beáll, szükségletük fedezése felől aggodnak, s élénkebben vesznek részt az üz- letben. A viszonyok tehát az itteni piacon ez idő szerint mások, mint más piacokon, melyeken oly nagy és rendes fogyasztási szükséglet nem forog fenn. Nem a malmok részvétele, hanem a kivitel az, melyet itteni kereskedők körökben titkolnak, mert előbbi a rendes és maradó, a kivitel rend- kívül.

A viszonyok valószínűleg a jövő idényben sem alakulandának máskép, s egyszerűen az okból nem, mert közlekedési vállalataink szállítási képessége nem gyarapodott, s ama fontos pálya épülése, mely a Dunamentén Zimonyig terjedne, még igen messze jövőben fekvőnek tekinthető. Mig ez álla- potok tartanak, addig malomiparunknak folyvást az itteni piac elégtelen ellátásával kellend küz- deni, mely kalamitáznál fogva az itteni árak foly- vást oly magaslaton tartatnak, melynél a külföld nem vásárolhat elég előnyösen, addig pedig az it- teni malomipar nagyobb lendülete sem remélhető. Minthogy azonban a pesti árak az összes osztrák- magyar piacot uralják, a jövő idényre sem re- mélhető nagy gabnakiviteli üzlet, míg lisztkivite- lünk hihetőleg jelentékeny növekvést fog tanusi- tani. Közlekedési vállalatainkra nézve ebben nem látunk hátrányt, mert reájuk nézve egész közö- nyös, vajjon lisztet vagy gabonát szállítanak-e?

Ami Magyarország aratási kilitásait illeti, mindinkább ama nézet válik közuralakodóvá, hogy általában igen kedvező aratást remélünk. A buza csak az alföld amaz eláradt térségein áll igen ke- kedvezőtlenül, melyek azelőtt lápok voltak s a me- lyekbe csak az igen száraz 1863—1866-ki évek- ben vetettek gabnaféléket; a földek azonban leg- alább részben a tavaszi áradás folytán ismét mi- veletlen állapotukba estek vissza. Ettől eltekintve, a buza sok helyütt, még inkább pedig az árpa és zab felette sokat igérőleg állanak, és ha minőségi- leg is olyan lesz, mint az árpa mennyiségileg, nagy mértékben fog kifelé szállíttatni. A rozs meglehe- tős jól állt, bár a hideg által a rosszul művelt föl- deken sokat szenvedt. A tengeriről még egyelőre nem ítéltünk, minthogy a ukoricza szüret legjobb esetben csak három hónap mulva történend. Minden tudósítás óta szól, hogy fejlődése utóbbi időkben kielégítő volt. A repeze jól termett, de most szá- raz időkre szorol, minthogy még mindenhol be nem szállítottatott.

Homokföldek termékeny nyé- t e t e l e. Sokat beszélünk földmívelésünk eme- léséről, de a gyakorlatban sok oly kicsiséget elté- yesztünk szem elől, midőn csekély áldozattal nagl- eredményt lehetne elérni. Azt tudjuk, hogy a kül- föld némely helyén szeszgyárakat alapítanak, nem annyira a szeszből várható nyereség, mint inkább a marhahizlalás s az ennek folytán nyerendő ki- tűnő trágyáért, mely egyedül alkalmas arra, hogy a használatlan homokföldeket termékenyekké tegye. Fővárosunk — fájdalom! — annyi homok- földdel van környezve, hogy szemek és tud.ink e- leget fájlalják, s kertészgazdáink és a város ha- tárában levő földbirtokosok még sem szánják rá magukat, hogy az első magyar szeszfinomító-gyár udvarán heverő nagymennyiségű kitűnő trágyát potom áron megszerezzék, sőt ha nem családunk, ingen is adják e trágyát az első munkó földjeikre hord- hatnák, mi által nemcsak önmaguknak, hanem a homok lekötésével a fővárosi közegészségügynek is hasznót hajtanának.

Párisi munkás-viszonyok. A párisi munkások száma a háboru kezdete óta folytonosan fogyott. Legnagyobb a hiány szabó és cipészsegédekben. Ezen utóbbiakból most 16000- rel kevesebb van Párisban, mint a háboru elején. Néhány iparágban majd semmi munkás sincs; így pipametszők, vésnökök nincsenek. Mivel most már az üzletek ismét megindultak, a munkási- ány érezhetően vált, a munkások bére nagyobb, mint valaha volt, s a béremelkedéshez még az is hozzájárul, hogy minden iszonyuan drága. Azon németek közül, kik azelőtt itt le voltak telepedve, kevesen jöttek vissza. Sok párisi üzlet sokat vesz- tett. Így különösen a virágüzlet. Az amerikaiak, oláhok és oroszok a háboru alatt Brüsselen, Ber- linben vásároltak és azt találták, hogy Németország ban is megtalálják azt, amit azelőtt Párisban vá- ároltak.

Üzletitudoítás.

Arad, jul 10.

(Kohn Gyulától.) Gabnaüzlet. A most épen lefolyt országos vásár gabnaüzletünknek nem igen látszott különös befolyással lenni; amennyi- ben csak kevés élnétség mutatkozott. A csekély behozatal dacára a forgalom nehézkés volt, mi- után a kedvező időjárás és a külföldi piacok visz-

Buza ismét 5 krt, a kukorica 10 krt vesztett árából.
Repce változatlanul maradt, a többi gabonaneműek forgalom nélkül.
Szeszben csakis a fogyasztásra szorított a kereskedés, változatlan árak mellett 53—53 és fél kr. fokozkint hordóstól.

B u z a 82 fns 5 frt — 5 frt 10 kr. 83 fns
5 frt. 20 — 5 frt 30 kr. 84 fns 5 frt 40 — 5 frt
50 kr. K u k o r i c z a 3 frt 20 — 25 kr. m é-
rőnkint; eladatott 800 mérő gyengébb minőségű,
a helybeli indóházhoz szállít: a. 3 frt 10 kr.jával.
R o z s névleg 80 fns 3 frt Á r p a névleg 70 fns
2 frt 10 — 15 kr. Z a b 10) bécsi fontonként
3 frt 80 kr. K á p o s z t a r e p c z e 150 bécsi

Az „aradi Lloyd“ társulat árjegyzékei.

Buza 82 fns 5—5.10. 83 fns 5.20—5.30 84 fns 5.40—5.50. Rozs 80 fns 3 frt. 70 fns 2.10—2.15. Kukorica: 3 frt 30 kr. mérője. Repce bánati 150 fns 12 és fél — 12 és három negyed frt. Káposzta 13—13 egy negyed frt.

A szerkesztésért felelős: **Bettelhe Vim.**

Vasuti menetrend.

óra 18
este.
óra 7
o. este
óra 1
éjfel.
a 1 per
eggel:
42 p
vel.
ár fel
cz dél
ggel.
ercz d
ercz reg

ad fele
→ p.
n.
15 p.
n.
p. reg
cz déle
rba é
p. délu
el.
0 p. d.
1

5 p. dé
 ste.
 p. reg
 p. délu
 p. délu
 bl.
 percz e
 en.
 s viss
 r, 9.
 0 percz
 te.
 0 p. reg
 te.
 p. reg
 este.

BCU Chui / Central University Library Chui

Szebenbe 3 óra 50 perczkor reggel.

Szekulics János,
hely. főbíró.

Biris Gergely,
aljegyző.